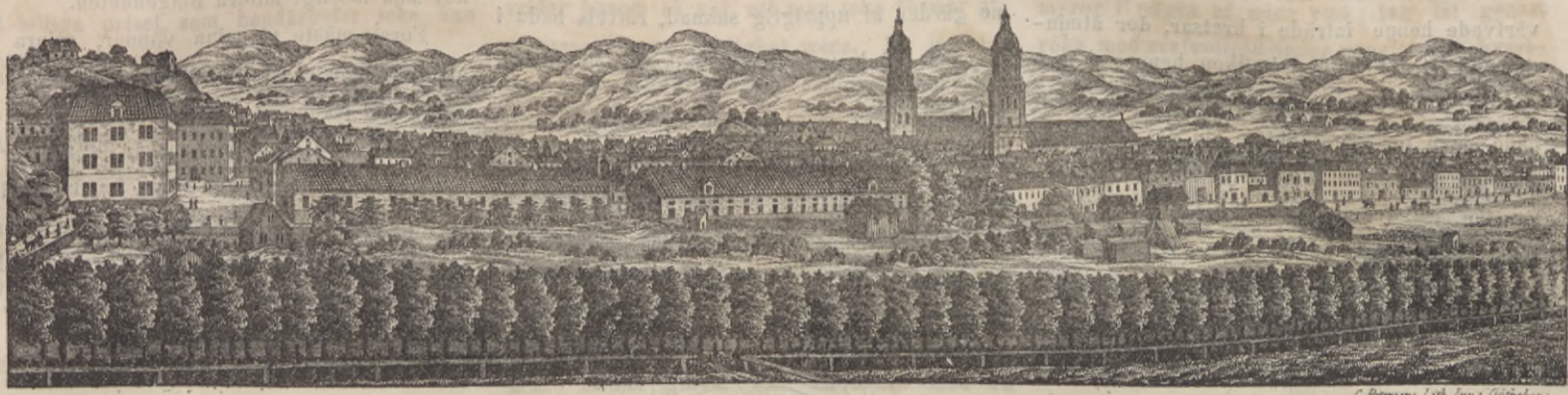

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Illustrerad Hverdagsmagasin.

N:o 7.) Utkommer hvarje Söndag kl. 7 f. m. Göteborg d. 17 Feb. 1850. Pris för år: 4 1/2, för halft år 2 1/2. Rdr. bko. (IV årgången)

EMILI HÖGQVIST.

EMILI HÖGQVIST.

SKÅDESPELARINNA.

*Jag bjuder dig på höga sorgespel,
Der svagheten betalar sina fel,
Der fröjden vinner och der sorgen tappar.*
NICANDER.

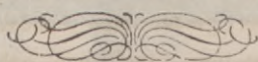
På den svenska scenen har sällan, om någonsin, en skådespelarinna uppträdt med större håg för konsten, än Emili Högqvist. Naturen hade gifvit henne ett skönt och uttrycksfullt ansigte och nedlagt den ledande gnistan af en innerlig kärlek till något högre, än yttre njutningar, i hennes bröst. Det var denna eld för konsten, denna tränad att hinna ett skönt mål, som utgjorde hennes lefnads ljus, dess tröst och dess seger. Ty hon föddes i ringa stånd. Hennes föräldrar voro tjenare i excellensen De Geers hus. Redan som tioårigt barn öfverlemnades Emili åt teatern, der hon blef elev vid balletten. Det naturliga behaget af hennes gestalt gjorde henne redan då förtjent af uppmärksamhet. Men andra talanger voro henne i vägen, och hon visade sig mest vid en barnteater, som en af scenens artister enskildt inrättat, och som kallades Oxtorgsteatern. Vid fjorton års ålder blef Emili antagen vid en kringresande trupp. Hon väckte uppseende i landsorten, och många beundrare täflade att förklara henne sin dyrkan. Men det var till hufvudstaden, som hennes håg drog henne. Hon lyckades här att erhålla en plats som skådespelerska, men hon var likväl utestängd från de roller, i hvilka hon skulle kunnat visa någon utmärktare förmåga. Denna förmåga fick således tid att stärkas genom väntan. Hennes första uppträdande på den kungliga tea-

tern lofvade i sjelfva verket icke mycket. Hon hade en obehaglig röst, en alltför gänglig vext, ett besväradt skick. Men hon tröttnade icke att sträfva framåt. Det vackra ansigtet förvärfvade henne inträde i kretsar, der åtminstone en yttre förfining, hvilken hennes skarp-synta öga icke släppte ur sigte, erfordras. Hon hade sinne för något bättre, än det, som närmast omgaf henne, och detta bättre var just konsten. Med en oändlig längtan att få närmare begrepp om konstens sanna storhet, sväfvade hennes tankar bort till Frankrikes hufvudstad, till skådespelarinnornas drottning, den berömda demoiselle Mars. Sedan hon hemma utfört några roller, som utvisade en stigande bildning, lyckades hon att få tillfälle till en resa till Paris. Här njöt hon icke endast, hon studerade med allvarlig omtanke konsten, sådan den uppenbarade sig hos världens största dramatiska konstnärer. Väl lyckades hon icke vinna personlig bekantskap med sitt vördade mönster, men hon försökte att likna det. Då hon kom hem, röjde sig en helt annan anda hos henne. Det var hållning i hennes skick, det var finhet i hennes rörelser, det var tanke i hennes spel, och både röst och uttal hade vunnit. Ett ljus hade gått upp i hennes inre. Hon kände sig lyftad och förädlad af sina produktioners skönhet. Hon insåg också nu, huru den värld, som konsten öppnat henne, var för henne en helig och dyrbar tillflyktsort undan ett förderf, i hvilket den älskvärda qvinnan eljest så lätt störtat. Kanske ökade just detta hennes kärlek för sin artistiska kallelse. Hon vann inom fäderneslandet den ena triumfen efter den andra, tills hon äfven, vid sin andra till resa Paris, vann personlig bekantskap med demoiselle Mars. Denna bekantskap förvandlades snart till en innerlig och förtrolig vänskap. Emili ansåg den som en ljuspunkt i sitt lif, och i sanning ärofullt var den fransyska konstnärinnans erkännande af den svenskas värde. Men det var icke blott konstnärinnan, det var äfven den godhertade, finkänsliga qvinnan, som i Emilis gestalt hänförde hennes landsmän. Hennes ömhet för behofvets barn, hennes hjälpsamhet mot vänner, hennes uppmärksamhet mot alla, med hvilka hon kom i beröring, förvärfvade henne allmän välvilja och deltagande. Hennes helsa hade på sednaste åren blifvit så försvagad, att endast vistelsen under ett mildare himmelsstreck möjligtvis kunde återställa henne. Hon begaf sig därför till Italien, der hon likväl icke hann det efterlängta målet, Milano. Hennes sjukdom tilltog hastigt då hon anlände till Turin, och efter endast

ett par dagars sängliggande derstädes slutade den svenska skådespelarinnan sina dagar i fremmande land. I Sverige egnades åt hennes minne gården af upprigtig saknad, rättvis både i afseende på hennes konstnärskap och hennes personlighet.

Emili Högqvist föddes den 29 April 1812. Hon blef 1826 antagen i herr Berggrens trupp, och 1828 vid kungliga teatern. Hon afled i Turin den 18 December 1846.

(Sv. st. m. o. märkv. frunt.)

BRÖD, ARBETE OCH SANNING!

VI.

En af de första välgöringarna af arbetets organisation genom den starka och rättsefulla associationen måste vara, att beskydda den stora massan af goda arbetare mot de dåliga arbetarens despotism.

En af de första verkningarna af den goda anda och den rätt uppfattade endrægten, hvar på arbetsklassen just nu har aflagt ett så beundransvärdt bevis, måste vara, att tillsluta örat för sådana ingifvelser, som förståndet icke godkänner.

Dessa baksluga ingifvelser hafva velat uppreta vreden emot maskinerna. Olyckligtvis hafva de och redan haft inflytande på några annars aktningvärda arbetare, men hvilka det fattades nödigt omdöme, då de trodde, att stockningen i handarbetena härledde sig från konkurensen af maskinerna. Måske har denna mening till och med slagit rot inom de flesta af eder.

Är det så, då förtjener I så mycket mera beröm för det I öfverallt, då I i rättan tid blifve upplysta om rät förhållandet, visste att förhindra angreppen på den industri, I antagoen voro förädlig för eder sjelfva. Edert uppförande i detta afseende har varit beundransvärdt; jag säger eder detta utan smicker, så som jag sjelf tänker och så som äfven andra tänka derom. I hafven visat, att I ären friheten värdiga, och att friheten i edra händer icke har något att befara.

Nu, då vi med mera lugn kunne tala om ett så viktigt föremål, vilja vi framställa den frågan: är det verkligen sant, att maskinerna bringa så stor olägenhet, som man gerna ville tillskrifva desamma?

Måske ja, måske nej. Vi skola noga skärskåda saken; ty vore factum bevist, så kunde säkert något göras, för att åtminstone så mycket som möjligt mildra olägenheten.

Först måste vi, mina vänner, erinra oss, att användandet af maskiner är lika så gammalt, som mennisko-samfundet.

Väder-och vattenqvarnarna, som förmalakorn, såga bräder och borra kanoner; vindspelet, som genom användandet af häfvelkraften bringar med ringa ansträngning och få händer tyngder från en ort till en annan, och hvilka ett mycket större antal af händer endast med möda kunna sätta i rörelse; till och med vagnarna, hvilka medelst hjulen, en annan användelse af häfvelkraften, transporteratygder, hvars transport utan dessa befordringsmedel likaledes skulle erfordra ett stort antal menniskor, äro lika väl maskiner, som de, man nu för tiden hafva utlänt, och hvilka sättas i rörelse medelst ånga, eller och endast medelst ett vindspel. Ja, till och med hästen är intet annat, än en med lif försedd maskin, som tjenar i stället för menniskan till transporterande af bördor.

I grunden kommer det endast an på vagnan att se dessa maskiner från eder barn-dom i verksamhet, för att inse nyttan och fördelarna deraf; och om man i dag föreslog eder, att återvända till det första behandlingssätt, enligt hvilket hvar och en krossade sin spanmål mellan stenar, hvar och en bar sin börda på ryggen eller den ena menniskan lät sig bära af den andra, med ett ord, om man föreslog eder att använda en vecka, en månad, för att ernå, hvad man nu i en timma, en dag med långt mera säkerhet kan utföra, så skolen I skratta honom i synen, som kunde göra eder ett så befängt förslag, och I hadn rätt.

Maschinerna i och för sig äro alltså icke alldeles så dåliga och olägliga, som man gerna skulla låta eder förstå; ty det, som är att säga till gunst för det äldre, vill i många afseenden måske äfven kunna sägas om det nyare.

Jag tillstår emellertid, att, om de afgörande åstadkomma mera skada än nytta, står saken för dem illa.

Vi skola därför med opartiskhet pröfva och hålla oss till faktum, för att vi icke må förlora oss i skyarna, ur hvilka vi med fara för lifvet kunne nedstörta.

Maschinerna producera mycket hastigare och i mycket större mängd, än handarbetet, hvarigenom följande tvänne facta upplysas:

Många händer blifva sysslolösa, som förr-
ut verkstälde det, som nu åstadkommes me-
delst maschinerna.

Det uppstår en konkurens i afseende på
det billiga priset, som handarbetet icke kan
uthålla.

Sådan är satsen, som man vanligen fram-
ställer honom; men i många afseenden fattas
det honom noggrannhet.

Först och främst måste vi framställa an-
dra facta, om vi icke skola falla i villfarel-
ser.

Det första är, att förbruket af alla slags
alster ännu alldrig stått på en så hög punkt
som nu.

Om i början af detta århundrade ett tid-
ningsblad af ett vanligt pappersarks storlek
hade tvåusen läsare, så njöt det ett sällsynt
bifall, samma fall var det, om det af en ro-
man aftrycktes tusen exemplar. Utgifvare af
ett allvarsamt verk vågade icke att i
upplagan öfver 500 exemplar.

Nu för tiden har man journaler af ett
skeppsegels storlek; hvaraf tryckes 40,000
exemplar. Mången roman mångdubblas lika
så mycket; af en populär skrift hafva ofta
öfver 80,000 exemplar blifvit tryckta.

Hvilken tryckpress, som sattes i rörelse
med handkraft, kunde tillfredsställa sådana
behof?

Man vill svara, att man måste inrätta fle-
ra presser, hvarigenom så många flera men-
niskor fångt arbete.

Ja, men då måste äfven stilen uppsättas i
flera omgångar; en tillökning af kostnader
skulle inträda på alla håll, och följaktligen
äfven en höjning af priset, så att det verk,
den journal, kostade dubbelt eller tredubbelt,
och i stället för 40,000 skulle endast, liksom
förut, 10,000 eller till och med 2000 exem-
plar kunna afyttras. Följden deraf blefve
hjelppressernas indragande eller mycket mer
alla pressernas; ty när journalen, verket icke
med så litet antal längre täckte kostna-
derna, så måste den eller det upphöra.

Hela fördelen blifver alltså vid maschin-
presserna? vill man fråga.

Nej; ty smaken, behofvet af att läsa, huf-
vudsakligen eggadt och gynnadt genom jour-
nalerna, sträcker sig till alla grenar af pres-
sen. Aldrig voro så många böcker, så män-
ga skrifter af alla slag offentliggjorda, aldrig
så många upplagor mångfaldigade, aldrig
tryckpressorna så mycket sysselsatta, som nu.
Den jemvigt, som maschinpresserna tycktes
vilja störa, har alltså åter blifvit afhulpen.

(Slut härnäst.)

Rengöring af Glacéhandskar.

Härtill tagar man en flanelslapp, tvättar
densamma alldeles ren i tvålvatten och ur-
vrider honom så väl, att man icke förmår att
utpressa någon fuktighet mera. Nu intvålar
man lappen dugtigt med sodatvål, handsken
drages på och guides hårdt med sodatvåls-
lappen, som om man tvättade sin hand. Den
tvålade lappen borttager all smutsen. När
detta skett, uttvättas lappen i rent vatten och
befrias från all tvål; åter utvrider den så mycket
som möjligt och man borttager dermed tvålen
från handsken, som man åter dragit på han-
den. Sedan gnider man handsken med en
ren, alldeles torr, flanelslapp och torkar ho-
nom på detta sätt efterhand. Till förenklan-
de af operationen kan man från början förse
sig med trenne lappar, en intvålad, en utvri-
den i rent vatten, och en ren, alldeles torr.

Att etsa på stål.

Man öfverstryker föremålet af jern eller
stål med vax, hålst med den komposition, som
förefinnes i apotheken under namn af *Cera-
tum resinæ pini*, skrifer eller tecknar derpå
det man önskar medelst en radernål, eller ett
skarpt instrument, så att man noga berör
metallen, låter sedan ränderna af det beskrif-
na stället blifva stående och innefattar det
hela för sig med en vaxrand. Nu tager man
en blandning af lika delar alun, spanskgröna
och salt, stöter allt fint tillsamman (saltet må-
ste i förväg vara väl torkadt) strör kompo-
sitionen på vaxet och i de öppna betecknade
ställena, slår så mycket bränvin derpå, att
det bildar en klubbig massa, som man låter
blifva stående derpå en 12 till 16 timmar
och renar sedan metallen från vaxet medelst
vaskning med terpentinolja och tvål.

Man etsar på ett annat sätt på stål med
en blandning af 3 lod concentrerad ättiksyra
och $\frac{1}{2}$ lod salpetersyra. Är stålet mycket
mjukt, så etsar man med 6 lod varmt vatten,
hvaruti gjutes 5 gran vinstensyra och 5
dropparrikande salpetersyra. På detta vis kan
hvem som hålst efter behag pryda värjklingsor,
knifvar o. s. v.

Fördrivande af myror.

Härom berättar någon: För några år se-
dan upptäckte jag ett betydande antal små
myror i några af mina rum; jag lät genast
röka med svafveltråd under panelningen, hvari-
från de framkommo, och blef af med dem öf-
ver ett år. Då de åter visade sig i betyd-
ligt antal, öfverströkos öppningarne, hvarige-
nom de kommo, med terpentinolja, hvarigenom
de fullkomligen fördrefvos och hafva icke se-
dan på två år låtit sig se.

Sydamerikansk Grymhet.

En Italienare, som uti en öppen båt hade
styrtd ned åt den sydamerikanska floden Uruguay,
fastgjorde oförsigtigtvis sin båt vid stranden
omkring hundra mil ofvanom Buenos Ayres.
Medan han här lugt insomnade, öfverfölls han
kort före dagens inbrytande af ett ströftåg
af de fiendtliga så kallade Blancos, hvilka ut-
plundrade båten på alla flyttbara effekter och lade
honom sjelf på ryggen på framtoftan, med ut-
sträckta armar och ben, hvilka de fastnaglade
med trädpluggar och lemnade honom i denna ställ-
ning för att af den uppgående solen stekas till
döds. Till all lycka hade tvenne af hans
folk sofvit i den angränsande småskogen, ut-
tan att bemärkas af banden. Denna omstän-
dighet räddade honom. Det är något helt
vanligt, att de på detta sätt fastnagla en
fånge vid marken, låta honom stekas af so-
len och fröjda sig öfver hans lidande, eller
med en våt hud kastad öfver hans kropp fäs-
ta honom vid marken. I den mån som huden
torkar, kryper hon samman, tills hon trycker
den olycklige platt de mot marken och pressar
ögonen ut ur deras gropar. Ett äldre
och mera omtyckt förfarande består deruti,
att man trängt insyr det utkorade offret uti en
nyss afflädd djurshud, hvaruppå sammankrymp-
ningen af denna fasansfulla likduk åstadkom-
mer döden under namnlösa kval.

Forträffande af myror.

Rengöring af Glasöfverskar.

Äro det förstås många som äro förtärfna af myror. För några år sedan upptäckte jag ett betydande antal myror i några af mina rum; jag såg dem först i en av de rummen och sedan i de öfriga. De äro små och svartaktiga och äro mycket svårare att se än de som äro i de öfriga rummen. De äro dock mycket förtärfna och äro mycket svårare att se än de som äro i de öfriga rummen.

Man vill naturligtvis veta hur man skall rengöra sig för myror. Det är dock mycket enkelt. Man skall först se till att rummen äro väl ventilerade och att de äro väl rensade. Sedan skall man se till att de äro väl rengjorda och att de äro väl tvättade. Detta är dock mycket enkelt och kan göras af alla.

Amerikansk Gryphet.

Man vill naturligtvis veta hur man skall rengöra sig för grypheter. Det är dock mycket enkelt. Man skall först se till att rummen äro väl ventilerade och att de äro väl rensade. Sedan skall man se till att de äro väl rengjorda och att de äro väl tvättade. Detta är dock mycket enkelt och kan göras af alla.

Man vill naturligtvis veta hur man skall rengöra sig för grypheter. Det är dock mycket enkelt. Man skall först se till att rummen äro väl ventilerade och att de äro väl rensade. Sedan skall man se till att de äro väl rengjorda och att de äro väl tvättade. Detta är dock mycket enkelt och kan göras af alla.

Karta

öfver

Kongl. Elfsborgs Regementes exersisplats

FRISTADS HED

samt dess omgifningar.

uti 20000 del af naturliga storleken.

måla vår styrman i olja. Men dermed gick det mycket lent, ty de ljuspartier, som jag, vid förandet af panseln med ledig hand, hade tilltänkt pennan, ögon eller näsan, föllo icke sällan, allt efter havvots lynne, på örat eller skuldran.

Sedan den 20 fullkomligt vindstiltje; hafvet låg slät som en spegel; seglen hängde slappa på masterna. Om afton sågo vi hela hjordar af marsvin — små hvaldjur — hvilka simmade förbi oss och lekande snurrade sig den ene öfver den andre. För de mesta simmade de parvis, men i stora flockar till minst 150 stycken i antal, och deribland kaxar, som höllo sina 5 fot. Luften var deremot uppfylld med svärmar af små sjöfoglar, svarta, snarlika svalor. Stiltjen begagnades till att renovera höns- och andhusen, jemte den stora nödbåten, på hvilken de stodo, och som hittills tjenat såsom stall åt tvänne nu slagade får. Detta föranledde en stor rottjagt. Af dessa husdjur befunno sig en utomordentlig mängd om bord. De gnagde på allt som förefanns; isynnerhet voro de mycket farliga för stöflor, och folk, som hade sina effekter i säckar, fick äfven sina kläder söndergnagde. I storbåten fann man ett rättbo med icke mindre än 20 ungar. Allt beväpnade sig med käppar och vedträn, för att döda de flyende. På en af dem som stodo i storbåten, smög en rätta sig upp emellan benkläderna och bet honom jämmerligt i vaden; han skrek förfärligt och de andra slog på hans ben, för att fälla rättan, så den arma fan icke allenast blef biten, utan äfven genompryglad.

Den 26 blef skeppet anstruket och rökadt med chlor i alla rummen; detta, äfven som flockar af landfoglar, hvilka omsladdrade vårt skepp, och till och med ibland satta sig att hvila på detsamma, voro tecken till landets närhet. Då nu jemväl vinden uppfriskades, och vi kunde hoppas att snart nå land, blef det lilla, som vi ännu hade i förråd af vin och bränvin, snart förtärdt.

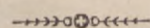
Sista natten föll mycken dimma, och då vi redan voro nära land och icke kunne se detta medelst dimman, lät kaptenen korsa seglen, d. v. s. ställa dem så, att vi med full vind dock lågo stilla. Det var en pinsam situation att vara den nya världen så nära utan att kunna se densamma. Derur befriade en frisk morgonbris oss kl. 4; dimman fördrefs och Amerika framstälde sig för våra ögon. Jag måste tillstå, att så mycket jag hittills hade längtat att komma till detta land, så beklämdt var nu mitt hjerta, då jag nu i verkligheten såg detta land framför mig. Huru skall det gå dig der, tänkte jag tamligen nedslagen; huru skall du reda dig utan att känna språket? Det var en skön landtude, som vi sågo framför oss, krönt med en skans. Jag kunde med obehäpnade ögon räkna flera än 80 farlyg oberäknadt antalet af de mindre båtar, som förde lotsarna och som med otrolig snabbhet kilade bort öfver vattnet. Tvänne af ädelstenar.

ne bland dem gjorde en vädjefart mot vårt skepp. Till den först ankommande nedkastades ett tåg, på hvilket lotsen uppklätrade som en katt. Men olyckligtvis hade vi den ogunstigaste vind och för att komma framåt måste vi kryssa. För att utföra detta, blefvo seglen hastigt vända. Nu var vid sidan af ingången till mellandäck det redan ofvannämde höns- och andstallet placerat och på detta hade en mängd skådelystna, isynnerhet qvinspersoner, församlat sig, för att från den höga ståndpunkten taga landet i ögonsigte. Men tågen till de vända seglen ströko äfven öfver bröstvärnet och vid hvarje vändning af seglen gafs signal till ny flykt då hvar och en, som af brist på skyndsamt ej kunde nog hastigt komma undan, kastade sig ned på magen, för att låta tågen glida öfver sig, hvilket lemnade en högst löjlig anblick.

Sista dagen af vår fart kommo vi mycket nära förbi ett skepp, som bragte Irländska utvandrare. Men det var hungergestalter! Jag ryser, när jag tänker derpå. Jag kan alls icke begripa, huru dessa skuggor kunde hålla sig upprätt. Eländet och hungern, ärd från slägte till slägte, hafva beröfvat dessa kött- och blodlösa skepnader all moralisk kraft. — Hvarifrån skola de taga mod och styrka, för att värna sig mot sina pinare och bryta tyranniets ok!

Då vi hade en allt för envis motvind, lade vi oss för ankar helt nära land, hvilket äfven en mängd andra skepp gjorde. Icke långt från oss var ett telegrafskepp, hvilket telegraferade de ankommande skeppen till Newyork. Rundt omkring oss sågo vi minst 12 fyrbåkar. Sista natten, vi tillbragte på skeppet, var härlig; landtvinden bragte oss hela skyar af vällukter. Andra dagen blefvo vi liggande tills kl. 10 om förmiddagen och väntade en ångbåt, som skulle föra oss till Newyorks hamn. Alla gjorde toalett och klädde sig, så att man hade svårt för att igenkänna människorna. Jag var den enda, som förblef i sin gamla rock, ty jag tänkte på kistorna, som jag hade att omspracka och expediera. Nejdén blef utomordentligt vacker, ju mera vi närmade oss; — öfverallt städer, sköpp och stor liflighet. Inloppet till hamnen vid Newyork är långt, ganska trängt och befäst med två skansar. Innan vi ännu kommit in i hamnen, anlände en liten båt och bragte en Huissier om bord, som mottog prunngarne pr hufvud för de utvandrande. Sedan kom en doktor, förbi hvilken vi måste deklara och då han såg, att vi icke hade förlorat något folk och ingen låg sjuk, behöfde vi icke att underkastas någon karantän och fingo slutligen tillstånd att landstiga i Newyork. Denna stad presenterade sig mycket uselt, då den ligger på en smal, i en spetsig trehörning utlöpande landtude. Hamnen och bajen äro deremot präktiga att skåda. Vi måste alla lemna skeppet ingen fick derå öfvernatta eller taga nå-

got med sig; först den andra dagen utlössades. — Douanen var högst nådig och öfverseende, och således är jag då Gudi vare lof i Newyork och fardig med min berättelse, till hvilken jag endast bifogar vyn af Newyorks härliga park med regerings-bygnaden och Fr. Heckers afresa, hvilken vände dit tillbaka, hvarifrån jag kom: till Tyskland. (slut.)

Berättelse om de Nyaste Pariser modernerna.

Man kan ej göra sig begrepp om alla de praktfulla lyxartiklar och prydnader, som man förbereder för denna vinter. Den så kallade eftersommarn är slut, och så snart de kalla dagarna inträda, ser man öfverallt fester, ballar, aftonsällskaper och i synnerhet spektakler af oemotståndliga behag. Stora operan, Théâtre-français, Italienska theatern och Opera comique öppna hvarje afton sina portar för en skådelyst och elegant publik, som på det angenämaste utmärkar sig för sin toalett och sina smycken.

På Italienska operan bemärka vi markisinnan B—s retande toalett. Hon hade en persikablom-röd klädning af slät sammet, hvars utringade lif var besatt med sammetsblad och fuchsiablommor. Kronbladen voro af granat. På afstånd hade denna prydnad fullkomligt utseende af ett underfullt upphöjdt broderi. De korta trattformiga ärmarna voro prydda på samma sätt som lifvet. Härunder framflöt ett svall af spetsar och höjde elegansen af denna prydnad, hvartill ett mycket vackert, med gras öfver axlarna kastadt skärp slutade sig. Hufvudprydnaden bestod i en kastiliansk krans, likaledes af sammetsblad, hvars stjekar voro af granat.

En utmärkt vacker brunett bar en citronfärgad tatkäddning; kjorteln pryddes af nio fladdrande band, som voro broderade med glanssilke af samma färg. Det långa och baktill lätt afrundade lifvet var utringat och hade en berthe, som var broderad likasom fladderbanden.

Dernäst följde en klädning, smalreflad sammet, hvars lif var besatt med venetianska posamentspetsar, och hufvudprydnaden bestod af guldspetsar uppfästade med Marabuter. Denna toalett var, enligt vårt omdöme, elegant och mycket smakfull.

En enklare, men mycket utmärktare prydnad var en violblå atlastklädning, hvars kjortel, äfvensom lifvet, hade skoning och voro garnerade med svarta spetsar. Denna dam bar en hvit atlasthatt med en liten slöja af blonder. Innansidan af skärmen var prydd med ljung från Goda hoppas udden. Många unga flickor hade ganser af broderad tyll och rika spetsar öfver klädningar af ljusfärdad taft. Äfven hafva vi sett många armband af smalt sammet, som voro försedda med långa fladdrande ändar och sammanhållna med spän-

Damerna Saint-Laurent och Sain, hvars kläder utmärka sig genom denna egna pregel af täckhet och god smak, hvarigenom detta hus utmärkar sig framför alla andra, göra i detta ögonblick många sammetskläder af mörka färger, med lif, som sluta till om halsen. Dessa kläder utan alla prydnader äro enkla och fylliga. Men de för aftonen göres af ljusfärgad smårefflad sammet, alla garnerade med spetsar och blonder eller fantasiprydnader, och häruti ligger damerna Saint Lorents och Sains egentliga triumf; ty dessa prydnader växla i det oändliga, ingen liknar den andra; alla täfva om företrädet i denna täcka och glada karakter, som gifver denna slags toalett ett så högt värde.

Sedan komma deras balkläder, hvilka äro mycket lätta, fylliga och eleganta. De hafva deraf afsändt en myckenhet till främmande hof. Andra af tyll äro likaledes broderade, men med färgad schenilj af utmärkt effekt.

Jemte dessa glänsande toaletterna hafva de enkla och vackra nya tyger för halftoalett vid promenader. Bland andra nämna vi kinesisk atlas, som fördelaktigt ersätter merinos; den kinesiska atlasen är finare och har mera fasthet än alla ylletyger. Äfven finner man hos dessa damer retande nattrockar af tartanell, hvars mönster falla i grått och körsbärrödt eller vaniljfärg och körsbärrödt.

Från klädseln i allmänhet komma vi naturligtvis till beskrifningen af ytterplaggen, hvilka nu för tiden ingen dam, som förstår att kläda sig, kan umbära, och af hvilka vår modeteckning har upptagit några vackra mönster. Praktklädningen af första rang bör vara af indisk kaschmir, vare sig till vanlig, half- eller galatoalett. Den antager en tilltagande täckare form; då änskönt kroppens växt icke strängt afteknas, så äro dock densammes konturer ej helt och hållet bortgömda under densamma. Dess ärmor, som betydligt skydda mot kölden, höja denna täcket och gifva tillfälle till eleganta prydnader.

Pelsverket väntar på en sträng köld, för att visa sig i sin fulla glans.

Nu, då balerne börja, tränges den eleganta världen i huset Perrots retande salar, för att der göra beställningar å dessa härliga blommor, hvilka genom deras ostridiga öfverlägsenhet fördunkla allt, som man hittills sett skönt i denna väg. Madam Perrot tycks hafva öfverträffat sig sjelf i sina arbeten för denna vinter. Man kan icke se några skönare och sirligare guirlander, än Sevigne-hufvudprydnaderna af G. gliablommor. Denna blomma, lång och purpurröd, faller ned rundt om hufvudet och gör en ovanlig effekt.

Clarisse-Harlow-guirlander bestå af mossrosknoppar blandade med sjögräs från Goda hops udden.

Hufvudprydnad *à la vendangeuse* af Leopold-Robert af hvita och svarta vindrufvor, med nyanserade blad och band, hvars ändar falla prydligt ned på nacken, erinra mo de

gamlas bacchantinnors hufvudprydnader. Matilha-guirlanderna äro af vide och jalapper, hvars blad och flätor falla ned omkring hufvudet.

Härefter följer en retande hufvudprydnad af cheniljeformigt bundna aloebloomor blandade med vattenblad.

I allmänhet, såsom man kan sluta af denna öfversigt, äro hufvudprydnaderna af blommor, änskönt mångfaldiga i färger, dock alltid mycket buskiga, bladen och blommorna falla ned om halsen, och modet, som passar väl för ansigtet, förtjenar vårt hela erkännande.

Såsom besättning för det inre af hatten finner man hos madam Perrot täcka johannisbärsgränar med blad och frugter af sammet. Äfven omnämna vi hennes gränar af purpurröda mimoser, hvilka långa drufvor i synnerhet egna sig till prydnad på en hufva eller ett spetskägg. Dernäst förtjena slutligen hennes fackeltistlar, hennes azaleer och en myckenhet utländska blommor af den beundransvärdaste efterhärming att med samma beröm omnämnas.

Vi hafva sett refiller eller fjäderspetsar, hvilka bilda en retande appretur för hattar, när man å båda sidorna dertill foga band, en hufvudprydnad efter nyaste mod.

Dessa fjäderspetsar (*dentelle-plume*) äro lika så lätta och vackra, som marabuterna, och skola som hattprydnader komma starkt på modet.

Man kommer att bära många historiska hufvudprydnader, t. ex. Anna Bolena-tock, smårandiga Wastelune af tyll och rosor; aigirska halsturbaner af guld- och silfver-gelahnutyger.

Mamsell Horain gifver alltid sina hattar en betydande pregel af utmärkelse, behag och prydlighet. Hon gör stripphattar af grön, napoleonblå, persikaröd och violblå atlas, blandad med randigt sammet; och skärmen besätter hon invändigt med pösande tyll, hvarimellan små blommor äro instuckna. Dessa stripphattar äro af beundransvärdt vackra mönster.

Dessa hattar af atlas och blommor pryder man under skärmen med en liten slöja af blonder.

Vi nämna äfven ytterligare hennes hattar af färgad atlas och blonder, som hon förfärdigar för aftonen.

Hvaruti mamsell Horain i synnerhet utmärkar sig, är faconen på hennes små afton- eller sällskapshufvor. Hon gör äfven sådana till begagnande under hatten, hvilka äro af blonder och besatta med mycket smala atlas band. Dessa små hufvor äro af beundransvärd täckhet. Såsom hufvornityr stå orangefärgen och det violblå, körsbärsröda och hvita i stor gunst. Dessa garnityrer bestå af tvänne åtskilda tyger, (aut) t. ex. af atlas och smårefflad sammet.

Vi sluta icke vår artikel om hufvudprydnaderna, utan att äfven nämna den spanska fanchon af svart tyll med ett färgadt scheniljbroderi. Vid toalett för hemmet är denna nya hufvudprydnad mycket elegant.

Slutligen omnämna vi ännu en hufvudprydnad, på hvilken hvarje ända är prydd med en glänsande perla af samma färg som scheniljerna. Denna hufvudprydnad bär man på samma sätt som en seigné; den garnerar härbenan och nedfaller buskig åt sidorna. Man gör desamma af körsbärröda, i synnerhet af mörkgröna scheniljer, och alla dessa perlor, hvilka liksom infatta ansigtet i en ram, äro af likaså originell som vacker effekt.

Den höga Porten fortfar att förse alla Europas hof med de härligaste näsdukar. Ingenstädes finner man en större fullkomlighet i broderiet eller skönare mönster och finare spetsar. Herrar Chapron & Dubois' näsdukar äro ousbärliga för hvar och en verkligt elegant dam. Näsduken Maria-Theresia, broderad med en ros-och liljegirland, blandad med epheu, är ett mästerverk af obeskriflig finhet, som man tor tillförsäkra det bästa upptagande. Dessa näsdukar, försedda med familjvapen, äro arbetade med utmärkt prakt, och hvad som ännu mera höjer detta hus i dess välfortjenta rykte, är, utom näsdukarnes skönhet och elegans, det billiga priset, hvilket icke kan vara billigare, då man gör afseende på broderiets stora fullkomlighet.

Fotbekläningen, som denna vinter är rådande på balar och vid stor toalett, är atlasskor med sidenstrumpor, broderade med bomull.

Om morgonen bär man alltid kängor af sammet eller turkisk atlas, hvilka snöras, eller äro besatta med knappor af samma färg som klädningen.

Hemma bär man tofflor af sammet med breda atlas rosetter, eller hvita eller rosaröda atlas tofflor, garnerade med spetsar.

Barnmodernerna äro beundransvärdsöta. För små flickor gör man vid lifvet inböjda eller fritt nedfallande palletots af sammet, königs-atlas eller gros-d'ecosse och pryder dem med border eller spetsar. Ullspetsar användas ofta för barn, då dessa icke så lätt skrynklas och äro mycket starka. Man garnerar dermed alla kostymer. Emellertid då klädningen är af samma tyg som palletån, så förser man ofta båda med samma sort broderi.

Man gör mycket skottiska kläder, dock med ett derifrån åsticket öfverplag.

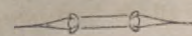
Hattarne eller stripphattarne för små flickor äro alla starkt utvidgade, några af Maria-Stuart-facon, äro prydda med små fjäderbucklor och halva rosetter under skärmen.

De små gossarna hafva små rockar och palletäer af samma tyg, af sammet, kläde eller skottisk kaschemir. De större pojkar bära rockar à la François I. Dessa rockar äro mycket, korta tillknäppta till veklifvet och med en bred gördel.

De långa benkläderna af samma tyg träda i stället för byxor med engelska ringstrimmor.

Filthatten prydes med en enda träs. Öfver skorna bäras tillknäppta kamasker.

De mycket små gossarna hafva kamasker af engelskt sticktyg, som gå upp öfver knäna.

Mode-bild.

Stor toalett för promenad. Hatt af rosa-röd atlas med bavolett och innansidan af skärmen af samma färg. Skärm, kull, hufva och bavolett äro rundt omkring garnerade med runda sleifer och hvita marabuter, hvilka, liksom svanpelsen, äro reffelformigt ordnade. Under skärmen hvita tyllsbächer, med deruti instuckna rosaröda småblommor. — Mantilj af svart sammet, garnerad med mårdsinn. Lifvet sitter åt lifvet, bröstet och ryggen och har små skört, hvilka framtill löpa spetsigt samman, på sidorna något utskurna och äro baktill längre. Ärmen är kort och nedantill vid. Denna mantilj har ett annat vidt skört, hvil-

ket sticker fram under det första och faller liksom skörtet på en vanlig mantilj ned öfver klädningen. Mårdsinn bildar kanten rundtomkring, är vid halsen och framtill vid, ärmarne tämligen breda. Foder af hvit atlas. — Klädning af mycket tjockt perlgrått brokadatlas med deruti inverkade blomrankor mellan smala refflor. — Svarta kängor. — Liten muff af mårdsinn.

Toalett i hemmet. — Hufva af hvit tyll; öfver pannan faller hon något spetsigt fram, lemnar hårbenan fri på sidan, bildar fanchons vid kinderna och är öfver nacken vidt utskuren. Denna hufva består i en stor mängd af bäschtig tyll, med här och der instuckna rosaröda klockblommor. På båda sidor äro des-

sa klockblommor förenade i tjocka klaser. Bäscherne under dessa klaser äro tjockare än de på hufvudet, och hufvans kant baktill är äfvenledes garnerad med en tjock bäsche. — Vägiga hårbenor. — Klädning af grön mohr, åtsittande bak på halsen, framtill utskuren i form af ett långaktigt V, på lifvet och framtill på ärmarne garnerad med en frans af flera mörkgrön chenilj. Lifvet långt och med en snip. Halfvida ärmar, vid armbågen uppvikna. Vid kjortel, besatt med tre fransar af chenilj, den första af 15, den andra 25 och den tredje 35 centimetrars bredd. — Linnetet visar sig ganska obetydligt framtill. — Underärmar af hvita spetsar; de räcka fram till handleden.